No. 1211 Zaterdag 16 Maart 1907. 24ste Jaargang.

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0.20,

BUREAUX VAN DIT BLAD
REDACTIE: Waterkant, Otrabanda, No. 223
ADMINISTRATIE: Plein Concordia, No. 129, Pietermaai

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di abonnement ta fl. 2,— pa tres luna pagá padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl. 10,— pa anja.
Un number sol fl. 0,20.

Curaçao, 15 Maart.

DE NIEUWE BEGROOTING.

Bij artikel *I*

a traktementen voor 2 districtmeesters, 1 à *f* 3,200. en 1 à *f* 2,400.............. *f* 5,600
d fouragegeld van 2 districtmeesters à *f* 500.. *f* 1,000

geeft de Gouverneur de volgende TOELICHTING:

Art. 1. *a* en *d*. Gebruik makend van het voor uitgaven voor het districtsbeheer beschikbaar gesteld crediet in de begrooting voor 1906, heeft ondergeteekende met ingang van 1e Mei van dat jaar het beheer over de buitendistricten twee aan twee aan een ambtenaar toevertrouwd, ten einde hierdoor te geraken tot de zoo noodig en wenschelijk geachte verbetering van het districtsbestuur.

Dat deze proef beslist gunstige resultaten heeft opgeleverd, meent ondergeteekende reeds nu, nadat de nieuwe regeling ongeveer 10 maanden in werking is geweest, met volle overtuiging te kunnen aantoonen:— door het voorschrift, dat de districtsmeester, behalve ter plaatse, waar zijn bureau gevestigd is, op gezette tijden op verschillende punten van het hem toegewezen gebied zitting houdt en daarbij geregeld overal persoonlijk zich op de hoogte stelt van de toestanden en behoeften, en door verscherpt toezicht op 't vervoer van producten werden de belangen der bevolking bijzonderlijk gebaat. Niet minder mag dit van bestuursbelangen worden gezegd, waar er streng wordt gewaakt, dat pachters van domeingronden hunne verplichtingen steeds nakomen. Daarbij behoeft verder nauwelijks er op te worden gewezen, dat als gevolg van eene betere vervulling van hunne verplichtingen de pachters gaandeweg meer waarde aan hunne gronden hechten en deze beter beginnen te bewerken, hetgeen wederom zal bijdragen tot verheffing der economische toestanden.

Ondergeteekende durft dan ook het vertrouwen uiten, dat het den Raad niet onbekend zal zijn gebleven, dat de arbeid van de nieuwe districtmeesters, aan wie hierbij een woord van welverdienden lof toekomt voor den bijzonderen ijver en belangstelling door hen betoond, in verblijdende mate vruchtdragend is geweest.

Ondergeteekende meent daarom thans de credieten voor het districtsbeheer in zoodanigen vorm te mogen aanvragen, dat daardoor de vrijheid verkregen wordt in het aanstaand jaar eene vaste regeling van deze aangelegenheid te kunnen treffen; in verband daarmede is het in art. 1 *c* der begrooting voor het loopend jaar aangewezen crediet van f 6,200. voor „uitgaven voor het districtsbeheer” gewijzigd in traktementen en fouragegelden voor twee districtmeesters.

Daar het gebleken is, dat het toegestaan crediet van f 300.— niet voldoende is om de noodzakelijke uitgaven voor vervoermiddelen te bekostigen, ten einde den dienst geheel naar eisch te kunnen doen, wordt voorgesteld die som tot f 500.— te verhoogen. De districtmeester moet over twee paarden kunnen beschikken om voortdurend de voorgeschreven tochten te kunnen doen, en is het duidelijk dat hij, bij beschikking over één paard meer, meermalen de districten zal kunnen inspecteeren, hetgeen wederom den dienst zeer ten goede zal komen.

Het behoeft geen betoog, dat met de verdere resultaten van de nieuwe regeling in den loop van dit jaar nauwgezet rekening gehouden zal worden, alvorens tot de bestendiging ervan wordt overgegaan.”

Van harte gaarne zullen de bewoners onzer buitendistricten zich aansluiten bij het woord van welverdienden lof den beiden districtmeesters door den Gouverneur gebracht. Met buitengewone inspanning hebben zij hun zwaren plicht uitstekend vervuld. Het is algemeen bekend, hoezeer zij in dit eerste proefjaar overladen waren met werk en zelfs zoo, dat zij gedeeltelijk hun nachtrust moesten opofferen om op tijd met hun overmatige werkzaamheden gereed te kunnen komen.

Aan de heeren J. J. BEAUJON en H. A. WILLEMSEN alle lof!

De zware proef met hen genomen heeft zeer zeker, gunstige resultaten opgeleverd, hun arbeid is „in verblijdende mate vruchtdragend” geweest.

Mag hieruit echter nu besloten worden, dat deze proefneming volkomen gelukt is? Is het redelijk daaruit de gevolgtrekking te maken, dat het wenschelijk is de vier buitendistricten voortaan slechts in tweeën te verdeelen? Zal het zelfs mogelijk wezen de nieuwe verdeeling van ons eiland in slechts twee buitendistricten nu ook definitief vast te stellen?

Op deze laatste vraag wordt, onzes inziens, door den Gouverneur vooruitgeloopen, daar reeds nu vaste traktementen voor slechts twee districtmeesters worden aangevraagd. Zou dit worden toegestaan, dan vervalt van zelf het indienen van een nieuw Ontwerp ter verdeeling van ons eiland in drie districten, stads-, tweede en derde district.

Deze wijze van handelen dunkt ons niet de rechte weg. Vooral niet, omdat het Ontwerp ter verdeeling van het eiland Curaçao herhaaldelijk door den Koloniale Raad werd verworpen en algemeen door de Koloniale Pers is afgekeurd.

Een ieder zal zich herinneren op welk een, laat ons maar zeggen, *geheimzinnige* wijze tot de zoogenaamde proefneming met twee districtmeesters werd overgegaan. Nu zoude het toch zeker meer vertrouwen gewekt hebben bij den Kolonialen Raad, wanneer over deze proefneming een meer uitvoerig verslag ware ingediend als toelichting voor een nieuw Ontwerp ter verdeeling van het eiland Curaçao in drie districten. Het weinige wat nu wordt medegedeeld zal wel niet voldoende wezen om hen te overtuigen, dat deze verdeeling, welke algemeen door hen werd verworpen, de eenig mogelijke is.

Hun gevoelen wordt daaromtrent niet eens meer afzonderlijk gevraagd, maar ter loops wordt deze zeer gewichtige aangelegenheid behandeld. Alsof hun moeilijkheden niet meer bestonden, worden aangevraagd twee traktementen voor twee vast te benoemen districtmeesters.

Toch meenen wij in de *Toelichting* der Begrooting zelve reeds aanwijzing der werkelijk bestaande moeilijkheden aan te treffen.

Vooreerst blijkt dat de dienst zoo veeleischend is, dat iedere districtmeester over twee paarden zal moeten kunnen beschikken.

Ten tweede stelt de Gouverneur zelf voor, in plaats van één geneesheer voor het 3de 4de 5de district, twee geneesheeren te benoemen.

Nu zal de zorg voor de gezonden toch veel omvangrijker zijn, dan de zorg voor de zieken.

Als *één* geneesheer het werk niet af kan, hoe zal dit dan ÉÉN districtmeester kunnen, van wien heel wat meer wordt geëischt.

Vrij algemeen wordt openlijk gezegd, dat de zware proefneming *één jaar* kon worden volgehouden, doch OP DEN DUUR zullen de werkzaamheden te zwaar vallen aan één persoon. Al zouden de twee titularissen het willen, zij zouden het niet kunnen.

Bij een proefneming worden de uiterste krachten ingespannen, opdat de proef slage. Maar dat kan niet de normale toestand worden.

De goede resultaten van de nieuwe districtsverdeeling zijn voor een deel te danken aan den buitengewonen ijver en de volle toewijding der twee nieuw-benoemde districtmeesters. Maar evenzeer voor een groot gedeelte aan de nieuwere voorschriften en de ruimere omschrijving van het districtsbeheer. En op dit laatste vooral wordt door den Gouverneur gewezen ten bewijze, dat de verdeeling in twee buitendistricten verblijdende resultaten heeft opgeleverd. Die conclusie gaat te ver en verliest daardoor aan kracht.

De goede resultaten zijn grootendeels te danken aan de nieuwere voorschriften, nagekomen door volijverige ambtenaren, die niet dan met de grootste inspanning daaraan konden voldoen.

Zulk een buitengewone werkzaamheid mag men echter niet bij voortduring eischen.

Feuilleton.

DE ZEESLAG BIJ KIJKDUIN.

Vervolg en Slot.

Den 2den Augustus kreeg men te 's Hage het bericht, dat de vijandelijke vloten op de kust van Holland werden gezien en met een groot aantal kleine vaartuigen de stranden naderden, voornemens, zoo het scheen, om te landen. Burgers en huisluiden werden opontboden om de gevaarlijke en zwakste punten te bezetten, Zijne Hoogheid werd uitgenoodigd terstond naar 's Hage te keeren en op de verdediging van het dierbaarste order te stellen, terwijl men langs de geheele kust bakens oprichtte die door het ontsteken van vuren bij nacht of het hijschen van manden bij dag de noodige seinen gaven.

Van een en ander kreeg de Ruyter kennis, die van den Prins bevel verzocht om de vijandelijke vloten, waar hij ze vond, aan te vallen, ten einde de gevreesde landing te beletten. Vastberadener maar tevens voorzichtiger is de Ruyter nooit geweest dan in deze beslissende dagen. Hij wist dat 's lands redding van de vloot afhing, en daarom wilde hij alle kansen berekenen, zijn krachten zoo voordeelig mogelijk aanwenden en, kon het zijn, verdubbelen. Met het bewustzijn dat het vaderland geen andere vloot te geven had, wilde hij haar zelfs niet in de waagschaal stellen dan op bepaalden last zijner overheid, terwijl deze van haar zijde huiverig was dien last te geven. De Prins maakte echter aan alle weifeling een einde, door zelf op de vloot te komen, die den 12den Augustus voor Scheveningen lag. De krijgsraad werd aan boord van de Ruyter's schip gehouden, waarna de Prins den last, door de vlootvoogden reeds verscheiden dagen vroeger verzocht, uitvaardigde en tot den aanval machtigde, om de landing te beletten en de schepen, die uit Oost-Indië verwacht werden, veilig te doen binnenvallen. Toen sprak de drieëntwintigjarige de leden van den krijgsraad plechtig aan en ging vervolgens naar het halfdek, ten einde zich aan de matrozen, die boven geroepen waren, te vertoonen. De Ruyter sprak hun toe, zooals *hij* dit kon doen, zonder praal van woorden, eenvoudig zoo als *zij* waren tot wie hij sprak, maar warm, zooals het onder het wollen baaitjen van Janmaat op dit oogenblik was. Toen hij hun afvroeg: „Zijt gij niet allen in het gemeen en elk in het bijzonder, hoofd voor hoofd, gezind om eer en eed als eerlijke luiden tot den dood toe te betrachten?” galmde hem van alle kanten een kloek en moedig „ja” tegen, onder het zwaaien der mutsen.

Den volgenden morgen (13 Augustus) ging de vloot onder zeil. Een storm overviel haar, zoodat men eerst vier dagen later den vijand, die bij Texel lag, kon naderen. De Prins volgde, zooals de raadpensionaris Fagel schreef, 's lands vloot niet alleen met zijn hart, maar ook met zijn oog. De bevolking evenzeer; want de geheele kust van West-Friesland wemelde van landgenooten, die de vaderlandsche vlag langs de baren met de oogen begeleidden.

Na vele wendingen, door tij en storm noodzakelijk geworden, bevond zich de luitenant-admiraal-generaal de Ruyter met 's lands vloot, vroeg in den morgen van den 21sten Augustus, in het gezicht van de Hollandsche kust, tusschen Petten en Kamperduin, nauwelijks twee mijlen van land, waar hij de vijanden in lij voor zich liggen zag, „zoodat hij”, gelijk een der zake kundige zich uitdrukte, „met een gelukkige voorzichtigheid en zeemansstreek de loef van hen had gewonnen”. Ook een Engelsch schrijver vermeldt, „dat de Ruyter, volgens zijn gewoon beleid, zich dienende van het behulp der duisternis, zich dicht hield aan de kust, en dien koers houdende tot den volgenden morgen, den wind won van de Engelschen.”

De verbonden vloten waren evenals de Nederlanders in drie eskaders verdeeld. Het eerste, voerende de roode vlag, onder Prins Robbert, het tweede, de blauwe vlag, onder Spragh, het derde, zijnde het Fransche eskader, voerende de witte vlag, onder d'Estrée. Toen de Nederlanders op het voorbeeld van den vijand wenden, werd admiraal Bankert met zijn eskader de voor-, de Ruyter de midden-, en Tromp de achterhoede. Te half negen ure viel Bankert op het eskader van d'Estrée in, vervolgens de Ruyter op dat van Prins Robbert en Tromp op dat van Spragh. Het Fransche eskader hield zich van den beginne af achterlijk en scheen, misschien op hoog bevel, een scherp gevecht te mijden. De Ruyter had echter met zijn eskader een fel gevecht met Prins Robbert en de zijnen. Men sloeg ettelijke malen door elkander heen. De Nederlanders schoten met hun kanon zoo snel als met musketten: driemaal tegen de vijanden eens. De Ruyter wilde het schip van Prins Robbert naderen, maar het was on genaakbaar door drie of vier branders die het omringden. Toch wist hij den vijand eenigermate in wanorde te brengen en hem enkele branders af te nemen of te noodzaken er zelf den brand in te steken. Ook de

during eischen, omdat daar toch niet aan voldaan kan worden.

Acht het Bestuur het derhalve niet noodig vooralsnog een nieuw Ontwerp ter verdeeling van ons eiland in districten in te dienen, dan zal de Raad wel verplicht wezen, opnieuw zijn bezwaren tegen deze doorgevoerde verdeeling in twee buitendistricten bekend te maken. Volgens de inlichtingen door ons ingewonnen, wordt het wenschelijk geacht het tweede district, in te krimpen en te laten begrenzen door de stad, het derde district misschien met een kleine wijziging, te laten bestaan, en het 4de en 5de bijeen te voegen tot één district. Geen twee, maar drie districtmeesters acht men men noodig om bij voortduring de vele werkzaamheden, voor een behoorlijk districtsbeheer vereischt, getrouw te kunnen verrichten.

DE CURAÇAOSCHE MIJNWET.

Het Voorloopig Verslag der Rapporteurs over de Curaçaosche Mijnwet is verschenen. Wanneer de Regeering op de voorgestelde wijzigingen ingaat zal er, kunnen wij zeggen, een geheele nieuwe Mijnwet tot stand komen, zeker veel beter berekend overeenkomstig onze toestanden.

De indiening eener Mijnwet voor onze Kolonie werd vooral geëischt om een einde te maken aan de willekeurige staking van den heer GODDEN. De rijkdommen van onzen bodem lagen ongebruikt, de Koloniale Kas moest belangrijke inkomsten derven, een groot getal werklieden bleef zonder verdiensten. De nieuwe Mijnwet kwam, maar bracht groote teleurstelling. Niets nieuws en..... groote kans, dat de heer GODDEN zich er NIET door gedwongen zou gevoelen om aan 't werk te gaan. Het voorgestelde doel zou dus hoogstwaarschijnlijk niet er door bereikt worden.

De Heeren Rapporteurs hebben op de vele leemten dezer wet gewezen, en ze aangevuld.

Ten opzichte van den heer GODDEN schijnt het nu wel een bruikbare wet te zullen worden. Wij hopen van meer bevoegde personen uit onze Kolonie te vernemen, of zich tegen de voorgestelde nieuwe redactie geen andere, gewichtige bezwaren verzetten.

De voornaamste mededeelingen der Heeren Rapporteurs zullen wij hier verkort laten volgen.

Het voorstel der Regeering om zich het recht voor te behouden om het beschikkingsrecht over deze phosphaatmijnen tot zich te trekken door onteigening van den grond tegen volledige schadeloosstelling, mist elke practische beteekenis, waar de Wetgevende Macht wel niet bereid zal worden bevonden de millioenen toe te staan, welke voor de onteigening noodig zouden zijn, terwijl bovendien, althans naar het inzien des Ministers, zulk een onteigening ook zonder opneming dezer bepaling mogelijk zou zijn.

Er waren leden, die meenden, dat ondanks het bepaalde in art. 622 van het Burgerlijk Wetboek voor Curaçao, ook voor Curaçao het algemeen beginsel geldt, dat delfstoffen als Staatsdomein zijn te beschouwen.

Gesteld dat op dit oogenblik de vrije beschikking over de phosphaat aan de eigenaars der plantage toekomt, zoo meenden vele leden, dat hierin dan toch bij de voorgestelde regeling verandering behoort te worden gebracht.

De regel, dat men alleen op grond van een concessie en op de daarbij gestelde voorwaarden over de in de wet genoemde delfstoffen mag beschikken, behoort, naar men meende, voor de toekomst ook te gelden voor de eigenaars der plantage Santa Barbara. Wil men met den feitelijken toestand rekening houden, dan zou bepaald kunnen worden, dat die eigenaars een concessie zullen erlangen op den grondslag der voorgestelde bepalingen. Op meer dan dit kunnen de eigenaars van de plantage naar billijkheid geen aanspraak maken.

Naar aanleiding van deze en andere opmerkingen werd anderzijds geantwoord, dat er volstrekt geen reden is om te rekenen met de meening van den heer Godden omtrent de winsten, welke hij uit de exploitatie zou willen trekken, maar dat, indien werkelijk op het oogenblik loonende exploitatie der phosphaatmijnen niet mogelijk mocht zijn, met deze omstandigheid natuurlijk bij de toepassing van de bepaling omtrent den bedrijfsdwang rekening kan gehouden worden.

Ten sterkste werd betwijfeld, of de prijzen der phosphaat van dien aard zijn, dat de ontginning deswege gestaakt zou moeten blijven. Waar de zaken zóó staan, dient gezorgd te worden, dat deze groote rijkdommen niet langer in strijd met het algemeen belang onontgonnen blijven.

Men vertrouwde, dat de Reg. in de aangevoerde redenen grond zal vinden om de bepalingen van het wetsontwerp alsnog van toepassing te verklaren op vóór de wet verleende concessies en op zonder concessie aangevangen ontginningen.

Mocht het wetsontwerp echter niet in dezen zin worden gewijzigd, dan zullen er andere middelen gezocht moeten worden ten einde den heer Godden tot hervatting der exploitatie te dwingen.

Naar de meening van verscheidene leden zou daartoe kunnen dienen heffing van grondbelasting op de wijze als geschiedde vóór 1888.

Met het in art. 1 van het wetsontwerp nedergelegde beginsel van scheiding tusschen het eigendomsrecht en het recht van beschikking over de delfstoffen kon men zich vrij algemeen vereenigen.

Enkelen betwijfelden intusschen of het wel geoorloofd is aan den eigenaar van den grond de beschikking over de delfstoffen te ontzeggen.

Sommige leden waren van oordeel, dat het wetsontwerp te veel aan regeling bij Koninklijk besluit of koloniale verordening overlaat.

Deze leden wenschen, dat het wetsontwerp alsnog meer in overeenstemming zou worden gebracht met de Indische Mijnwet, zoowel ten aanzien van den inhoud, als ten aanzien van de volgorde van regeling der verschillende onderwerpen en van de verdeeling van het wetsontwerp in titels.

Ook werd aangedrongen op opneming eener bepaling, waarbij deze wet niet van toepassing verklaard wordt op ontginningen op kleine schaal en voor eigen rekening door de inlandsche bevolking.

Enkele leden achtten het niet boven bedenking vervreemding van het op grond van de concessie verworven recht toe te laten, omdat dit tot min gewenschte speculaties aanleiding kan geven.

In verband met de bezwaren tegen het niet toepasselijk verklaren der wet op de plantage Santa Barbara, werd aangedrongen op het doen vervallen van art. 10 van het wetsontwerp.

De leden, die meenden, dat de bepaling omtrent den bedrijfsdwang toepasselijk behoort te zijn op de plantage Santa Barbara, waren van oordeel, dat hetzelfde behoort te gelden voor reeds verleende concessies.

Aanbevolen werd het desbetreffend artikel in overeenstemming te brengen met art. 45 der Indische Mijnwet.

DE ZOUTZIEDERIJ TE MUIDEN.

(Slot.)

Om te zien, hoe het staat met de zoutbereiding, loert de zieder door een raampje en voorkomt de minste trilling.

Want hij weet bij ondervinding, dat hij bij stoornis „fijn" zout verkrijgen zou.

De ondervinding heeft hem bij dit laatste dan ook den weg gewezen. Het gewone zout wordt bereid op geheel dezelfde wijze; maar niet met een geheel gesloten bekapping over de pan. Daardoor ontstaat tocht en die luchtstrooming is al voldoende om rustig kristalliseeren te verhinderen. Bovendien wordt er af en toe door een van de arbeiders geroerd in de pan en 't zout, dat zich reeds heeft gevormd, er af geschept. Roestig bruin ligt de pekel te borrelen in die kooktoestellen; en op de vloeistof vlokt het zout: witte puntjes, wiemelend in het bruine drab.

Doch beter dan door zich te verdiepen in scheikundige verklaringen van hoe men zout maakt, geven getallen een indruk van dit bedrijf, „dat over enorme massa's loopen moet, anders geeft het niets", zei mijn geleider. Ongeveer een hectare grond beslaat de fabriek. En al de aparte werklokalen liggen op en tegen elkander geschoven; smalle gangetjes loopen er tusschen door, waar

---

luitenant-admiraal van Nes raakte met Prins Robbert en nog zes of zeven Engelsche schepen slaags. Zijne bezaansroede werd midden doorgeschoten en zijn rondhout zoo beschadigd, dat hij bijna reddeloos werd. Hij seinde drie der meest nabijzijnde schepen ter hulpe, maar slechts één gehoorzaamde en kwam aan bakboord van hem liggen, hoewel van Nes den vijand te stuurboord van zich had.

Terwijl hij bezig was zijn gehavend want te herstellen, zag hij Prins Robbert met nog eenige andere Engelsche schepen hem voorbijschieten, de blinden voor den boeg zetten en voor hem heen loopen. Bankert, die de Franschen geen stand zag houden, wendde zich toen naar de Ruyter's eskader, om Prins Robbert met te meer kracht aan te vallen. Men gaf van alle zijden vreeselijk vuur op hem en de zijnen. Het werd hem te zwaar en zij begonnen te wijken. Daar Tromp, slaags geraakt met Spragh, in het noorden uit het gezicht was geraakt, staakte de Ruyter zijne jacht op het eskader van Prins Robbert en wendde zich derwaarts. Hij werd echter door dezen achtervolgd, die even bekommerd was voor Spragh als gene voor Tromp. De ontrouwe d'Estrée volgde de Engelschen, maar van verre.

Tromp's eskader was te negen uren tegen dat van Spragh—de achterhoede der vijandelijke vloot—omgewend. Hij werd door dezen met het topzeil op den mast kloekmoedig ingewacht. De vice-admiraal Sweers was met zijn smaldeel de eerste, die met de voorste schepen den strijd begon. Sweers, vóór korten tijd door Tromp van lafhartigheid beschuldigd, maar door den krijsraad vrijgesproken, vocht als een leeuw onder de oogen zijns admiraals. Hij drong zoo sterk op den schout-bij-nacht der Engelschen aan, dat deze met verscheiden schepen begon te wijken. Tromp en Spragh bleven echter elkander gedurende drie en een half uur op zij liggen, zonder ophouden elkaar beschietende met musket en geschut. Eindelijk werd het schip van Spragh zoodanig getroffen, dat het de wijk moest nemen. Tromp volgde het, maar zag zich weldra door vijftien of zestien Engelsche schepen omsingeld. Zijn schip, de Gouden Leeuw, werd zoo doornageld, dat de masten buiten boord dreigden te vallen Hij moest op een ander schip overgaan, evenals zijn vijand Spragh. Deze ging in een sloep om zich te doen overzetten, maar een kogel, die dwars door zijn pasverlaten schip heen vloog, trof de sloep waarin hij zich bevond, deed haar middendoor splijten en zinken. De dappere Engelsche admiraal kwam daarbij jammerlijk om. Middelerwijl kwamen de Ruyter en Bankert, die, zooals wij verhaalden, Tromp waren gaan zoeken, met hun eskader aan. Eveneens repte zich Prins Robbert met de zijnen om het eskader van den gestorven admiraal Spragh bij te staan. Tromp rangschikte zich onder de Ruyter's vlag, en met vereenigde kracht ging het thans op elkaar in. Nu scheen de kamp eerst te beginnen. De worsteling was vreeselijk. De geheele zee stond in vuur en vlam, die, te midden van den donkeren rook, als bliksemstralen uit een donkere lucht uitbarstten. Ieder verging hooren en zien door de donderslagen van zooveel duizenden kanonnen en door den buskruitdamp, die de vloten als in een nevel verborg. Kogels, bouten, schroot en splinters vlogen aan alle zijden met een ijselijk gekraak en geknars. Het bloed dampte uit de spuigaten en kleurde het verdek. De zee werd met lichamen bezaaid. Sommigen moesten door de kogels, anderen door splinters, anderen door het vuur, anderen in het water sterven. Het gekrijt en gejammer der gekwetsten en stervenden vervulde de schepen en paarde zich aan den donder van het geschut en het gekraak van rondhout en gebinte.

Eerst te zeven uren nam de strijd een einde. De Engelschen weken, gevolgd door de Franschen, die geen of weinig deel aan het gevecht genomen hadden, terwijl de Nederlanders hen tot zonsondergang najoegen. De verliezen waren aan beide zijden vreeselijk, maar de Engelschen verloren toch het meest. De Ruyter was, als altoos, nederig na de behaalde overwinning. Toen hij werd geluk gewenscht met het behoud van zijn leven, zeide hij: „Mijn leven is niets: 't is ten dienste van het vaderland. Doch ik zou wel zoo lang wenschen te leven, dat ik het mocht hersteld zien en daar het mijne toe doen. Dan, zoo 't God niet believt, ik ben oud en des levens en der moeite zat." Christelijk gelaten toonde hij zich bij het sneuvelen van zijn geliefden schoonzoon Van Gelder. „Ik weet," zoo sprak hij geroerd „dat dit de vruchten van den oorlog zijn, dat ik mij zelve aan Gods wil moet onderwerpen en daarin tevreden zijn. Heden was het zijn beurt, morgen zal het misschien de mijne zijn."

De man, zoo kloekmoedig in het gevaar, zoo nederig na de zegepraal, zoo gelaten bij grievende verliezen, gaf weinige dagen later een blijk van zoo groote belangloosheid en billijkheid als maar zelden gegeven wordt. De krijgsraad benoemde, in plaats van een gesneuvelden schout-bij-nacht, den zoon van de Ruyter, Jonker Engel, voorloopig tot dien post. De Ruyter meldde dit den Prins, maar voegde er bij, dat oudere kapiteins, die even ervaren waren, daardoor zouden worden voorbijgegaan, hetgeen niet billijk zou zijn. Groot vlootvoogd, ootmoedig Christen, uitnemend mensch!

De behaalde overwinning was niet twijfelachtig, daar de vijand de zee verlaten had. Het gevaar eener landing was voor goed verdwenen en de Nederlandsche vloot viel de haven binnen.

De angst op den dag van zeeslag was onbeschrijfelijk groot geweest. Men had den ganschen dag in kerken tot God gebeden, terwijl 's lands matrozen en admiralen het vaderland met hun leven verdedigden en het donderen van het geschut hier en daar boven het kerkgezang der gemeente werd gehoord. Een ooggetuige vermeldt een bijzonderheid. De duinen waren bij Kijkduin met menschen gedekt, die ernstig naar het gevecht zagen, dat het lot van het vaderland beslissen zou. Onder de aanwezigen werd een predikant herkend. Men drong bij hem aan, om het woord voor allen te nemen en daar aan het strand eene bede tot God op te zenden. Hij gaf daaraan gehoor. Aller hoofden ontblootten zich, en de predikant, op een der duintoppen staande, het gelaat naar den zeekant gekeerd, droeg het benauwde vaderland aan den God van hemel en aarde op. De bede verkeerde weldra in dank, toen de tijding der overwinning aankwam en de Ruyter, de redder des vaderlands, met zijn gehavende, maar toch bijna nog voltallige vloot, Texel en de Maas binnenliep.

Het vaderland was gered. Als wij het gebeurde beschouwen, dan worden we gedrongen aan een wonder te gelooven De Republiek der Vereenigde Nederlanden, verscheurd door binnenlandsche twisten, aangevallen door de machtigste vorsten, vernietigd tot op twee gewesten: Holland en Zeeland, heeft zich niet alleen verdedigd en de vijanden van het grondgebied verdreven, maar is machtiger dan ooit te voren uit den strijd te voorschijn getreden. Voorwaar, het was een wonder, maar een wonder, zooals wij er nog dikwijls kunnen zien gebeuren; want, vergeten wij, Nederlanders het vooral niet, waar een volk *eendrachtig* strijdt voor zijn behoud, daar is het onoverwinnelijk. Partijen, die van elkaar verschillen in het beoordeelen van feiten en personen, moeten er in het land als het onze zijn; want hetzelfde voorwerp, door verschillende oogen beschouwd, kan nimmer dezelfde gedaante hebben. De berg b. v., van den top gezien, is geheel anders, dan van den voet of uit de wolken en toch is het dezelfde berg. Partijen moeten er zijn; zij geven wrijving en leven; maar bij veel verschil moeten zij *iets* gemeen hebben, even als de boomen, onderling oneindig verscheiden, toch alle wortelen *in de aarde*. *Wat* de partijen gemeen moeten hebben, het is het *vaderland*, en als het vaderland gevaar loopt, moeten zij hare verschillen vergeten, zich vereenigen en *een* geheel uitmaken. Het jaar 1672 en 1673 leert ons veel, indien we maar willen leeren."

je nauwelijks elkaar kunt passeeren. Daar doet men nu niets anders dan zout maken. Den ganschen dag is men er bezig met het eenvoudige werk; wordt ruw zout aangevoerd; worden al die pannen gestookt en leeggeschept en weer bijgevuld. Overal kranen en leidingen voor aanvoer van water. Overal dat oogsten van zout. Nog een enorm cijfer; per 100 k.g. zout heeft men 350 liter water noodig, zoodat de wekelijksche productie ongeveer viermaal honderdduizend hectoliters water noodzakelijk maakt. Enfin, daar heeft de Vecht voorraad genoeg van. Nu zijn er heusch heel veel soorten van zout. Er is kaaszout en spekzout; gewoon keukenzout en inmaakzout; zelfs onderscheidt men Noord-Hollandsch en Zuid-Hollandsch kaaszout. Maar 't is allemaal precies dezelfde substantie; alleen de vorm verschilt. De Zuid-Hollandsche kaasmakers willen b.v. zeer grof zout: die krijgen de heele zoutkristallen; hun Noord-Hollandsche collega's wenschen 't wat minder grof: dus krijgen ze kleinere brokjes. En zoo onderscheidt men nu tal van soorten; maar 't verschil zit 'm alleen in de grootte der „korrels", als men 't zoo noemen mag. Alleen de z.g. „pekel", die gebruikt wordt bij vriezend weer om beijzelde straten te ontdooien, is anders van samenstelling; is ongezuiverd zout, dat alleen gemalen wordt en zoo verhandeld. En al die andere zoutsoorten worden verkregen door zifting in een zeefmachine — eigenlijk een buil — die ze afscheidt naar de grootte.

't Vak heeft al heel weinig pretentie. Zijn hoofdzaak schuilt in het laboratorium, waar natuurlijk voortdurend proeven worden genomen ter verbetering van het product en tot verkrijging van een sneller ontwikkelingsproces. Eigen machines heeft het niet; geen kunstig bedachte toestellen, die telkens weer bewondering wekken om de grootsche gedachten, waaraan zij hun ontstaan danken. 't Is een doodgewoon baantje, dat van zoutziedersknecht, hetwelk geen „vak"-menschen vraagt. En toch zal ook hier misschien eerstdaags een verbetering worden aangebracht, die leidt tot een geheelen ommekeer in deze nijverheidsbranche.

Te Weesp is n.l. gevestigd een van de filialen der maatschappij „Hudor", die er een proef-ozonisatie-inrichting exploiteert. Laten we alleen vermelden, dat in zoo'n inrichting door middel van uiterst sterke electrische stroomen onzuiver water wordt gereinigd. Die bewerking is er eene, welke pas voor eenige jaren werd uitgevonden.

En nu heeft de firma Bouvy gemeend, dat door toepassing der ozonisatie op de pekel een aanmerkelijke verbetering zou kunnen worden gebracht in de zoutbereiding. Men zou dan een product kunnen vervaardigen, dat voldeed aan elken redelijken zuiverheidseisch.

Nu is er op die wijze 25.000 liter pekel in behandeling bij de maatschappij „Hudor", en de resultaten zijn bevredigend. Zou nu de zoutindustrie misschien, binnen niet te lang tijdsverloop, er eene worden van vernuftige machines en vele paardekrachten stoom......?

Nieuwsberichten.

Curaçao.

Kerkelijke Berichten.

Na een langdurig lijden is Donderdagmiddag de Eerw. Soeur PASCHALIA, gesterkt door de H. Genademiddelen onzer Moeder de H. Kerk, op „Welgelegen" overleden.

Nadat Z. D. H. Mgr. VAN BAARS de plechtigheden had verricht in de kapel van het Pensionaat, vergezelden de Geestelijkheid en eenige Burgers het lijk grafwaarts.

Dat Zij ruste in vrede.

Sr. PASCHALIA (DOLORITA EMERENTIANA) werd geboren op Bonaire 2 Maart 1857, trad hier in het klooster der Eerw. Zusters Franciscanessen in 1882 en legde 20 Mei 1888 hare plechtige geloften af.

De Ruyter-feesten.

Er is hard gewerkt door de feestcommissie. Gelukkig, is de geestdrift groot en ondervindt zij overal de meest bereidwillige medewerking.

Het feestprogram is reeds verschenen. Een ieder kan zich overtuigen, dat de 23ste Maart een ware feestdag wezen zal van vreugde en gejubel. Des ochtends zal het mooiste moment wel wezen de kinder gezangen, door 700 kinderen uitgevoerd. Slechts weinigen zullen zich kunnen voorstellen met hoeveel inspannenden ijver 700 kinderen van verschillende scholen tot een dergelijke uitvoering moeten worden voorbereid. En het voornaamste werk komt nog. Maandagmorgen half tien nemen de generale repetities met begeleiding der militaire Kapel een aanvang. De Hoofden der Scholen verdienen een warm woord van oprechten dank. Wij hopen van harte, dat hun moeitevolle arbeid schitterend beloond zal worden door een prachtig geslaagde uitvoering. Moed en volharding! Het is alles ter eere van de Ruyter!

Des namiddags is de optocht het voornaamste punt der feestviering. De Jantjes van de *Kortenaer* zijn op het heerlijk idée gekomen, het admiraalschip van DE RUYTER, „De Zeven Provinciën", in tromf rond te voeren door onze stad. Het schip zal met 30 koppen bemand worden, allen gekleed en bewapend volgens de Zeventiende Eeuw. De stoet, samengesteld zooals aangegeven op het program, zal nog worden voorafgegaan door een eerewacht te paard en gevolgd worden door de leden der Feestcommissie en de Officieren van Zee- en Landmacht in rijtuigen.

Wij twijfelen er niet aan, of de Burgerij zal door het uitsteken der vlaggen, zoo mogelijk door versiering en illuminatie, aan onze straten een feestelijk aanzien geven.

„Onze Vloot."

Wij vestigen de aandacht onzer Lezers op achterstaande oproeping tot bijwonen der eerste algemeene vergadering dezer nieuwgestichte Vereeniging op Curaçao.

Als wij met geestdrift de groote dooden eeren, mogen wij toch de levende verdedigers van ons Vaderland en onze Koloniën niet vergeten. Komen wij dus Dinsdagavond in de Bovenzaal der Sociëteit „De Gezelligheid" in grooten getale te samen om sympathie te betuigen voor onze Marine en mede te werken het Nederlandsche Zeewezen meer populair te maken onder onze bevolking.

Koloniale Raad.

Maandagavond werd de zitting geleid door den Onder-Voorzitter, J. MÖLLER, daar de Voorzitter door ziekte verhinderd was.

Dr. H. FERGUSON had ook schriftelijk kennis gegeven de vergadering niet te kunnen bijwonen. Na een welkomsgroet aan den Heer C. FENSOHN vraagt de Onder-Voorzitter of er ook aanmerkingen zijn op de notulen der vorige vergadering, die in druk zijn verschenen. Daar de Leden zich er volkomen mede kunnen vereenigen wordt besloten deze uitvoerige notulen niet voor te lezen.

Hierdoor werd den Raad minstens een groot half uur bespaard.

Ingekomen was een missive van den Gouverneur ter begeleiding van de nieuwe Begrooting. Wordt besloten dit ontwerp naar de Afdeelingen te verzenden en de Vergadering gesloten verklaard.

Dezer dagen werd een nieuw Ontwerp ingediend houdende bepalingen, volgens welke de Gezagvoerders van schepen, die op de eilanden der kolonie Curaçao op particuliere gronden stranden, het recht erlangen om daar hun goederen aan wal te brengen en over die gronden te vervoeren.

„Het feit, dat de gronden aan de kusten van de eilanden der kolonie gelegen voor een groot deel eigendom van particulieren zijn, maakt het noodzakelijk, dat er een wet wordt gemaakt, waardoor eigenaars dier gronden kunnen worden gedwongen, om, in geval van schipbreuk en stranding, toe te laten, dat de schepelingen aan wal komen en de geredde goederen over hun eigendom worden vervoerd.

Billijk is het, dat hun, behalve vergoeding voor de daardoor geleden schade, ook een vergoeding wordt toegekend voor de inbreuk die er door op hun eigendomsrecht wordt gemaakt, alsmede voor de last, die hun er door wordt bezorgd en misschien niet bepaald in een schadepost is om te zetten.

Het bedrag dier vergoeding in de verordening vast te stellen is niet gewenscht. De omstandigheden kunnen te zeer verschillen. Er kunnen schepen stranden, waaruit een kostbare lading gered wordt, schepen wier redding weinig voordeel oplevert.

Daarom is 't het best, wanneer partijen zelf niet omtrent de vergoeding kunnen eens worden, het bedrag door het Hof van Justitie te laten bepalen. De eenvoudige wijze, waarop de zaak kan worden aangebracht, maakt, dat het verkrijgen eener beslissing niet veel behoeft te kosten."

Promotie.

Aan den heer H. J. C. BOOMGAART, Hoofdcommies ter Gouvernements-Secretarie, is tijdelijk het Gezaghebberschap over Aruba opgedragen. Van ganscher harte onze welgemeende gelukwenschen!

De Curaçaosche Hypotheekbank.

In dank ontvingen wij het verslag over 1906.

Het in Maart 1905 genomen besluit om f 12,000, aan dividenden uit te keeren, werd in Maart 1906 ingetrokken en met algemeene stemmen werd besloten deze som, gevoegd bij de winst over 1905, bedragende f 20,759.56 op het reservefonds over te schrijven, dat thans tot f 81,358.41 gestegen is. Het groot kapitaal bedraagt f 200,000. De Erven, huizen en plantage toekomende aan de Instelling vertegenwoordigen een waarde van f 239 948.60.

Aan de debiteuren geschiedde een aanschrijving om binnen den tijd van 3 maanden 15 % in mindering van hunne hypotheken af te betalen, doch slechts een gering aantal debiteuren kon daaraan voldoen; en toch werd aan de aanvragers om terugbetaling van belegde gelden f 148,861.97 uitbetaald.

Gedurende 1906 werden geen nieuwe hypotheken toegestaan.

Dit alles toont onzes inziens ten duidelijkste aan, dat „De Curaçaosche Hypotheekbank" met zeer veel voorzichtig beleid wordt beheerd en ten volle het vertrouwen kan blijven genieten, waarin zij zich tot nog toe verheugde.

Muziek.

Woensdagavond zal de militaire kapel een concert geven in het Wilhelmina-park volgens onderstaand program, waarin weder een nieuw stuk, een 1ste uitvoering voorkomt.

1. The High School Cadets March Sousa.
2. Concert, ouverture .... Zellner.
3. El Turia, valse .... D. Granado
4. Souvenir de Donizetti, fant. .... Canivez.
5. Marche des Petits Soldats (1e. uitv.) .... L. Gamre
6. Potpourri sur Norma .... Bellini.
7. La Tourterelle, polka pour Piccolo .... Damaré.
8. Lola, Habanera .... A. L. Pena

„Alle Negen."

De onder-officieren-Kegelclub van Land- en Zeemacht „Alle Negen" gaf Zaterdag 9 Maart ll. haar eersten huishoudelijken onderlingen wedstrijd. De kegelbaan was voor deze gelegenheid smaakvol versierd. Ten zeven uur werd het feest door den Voorzitter, den Conducteur der Artillerie H MANUEL, geopend. Na aanbieding van den eerewijn werd de strijd door den 1ste Luitenant der Inf. L. SCHUTTE geopend.

Emulsión de Scott

LA ÚNICA RECOMENDADA POR TODOS LOS MÉDICOS DEL MUNDO

En Uso por Más de Treinta Años para Combatir de Manera Rápida y Segura la DEBILIDAD GENERAL, la ANEMIA, el RAQUITISMO, y ESCROFULOSIS.

Sin esta Marca Ninguna es Legitima.

Es un Alimento Poderoso para Nutrir á los TUBERCULOSOS y para Curar las Enfermedades del PECHO y los PULMONES. Para Robustecer los NIÑOS es Incomparable.

PROGRAMMA

VAN DE FEESTVIERING

OP 23 MAART 1907

ter gelegenheid der herdenking van den 300n. geboortedag van

Michiel Adriaanszoon de Ruyter.

1°. Roeiwedstrijd voor marine, landmacht en burgers, ten 7 uur v. m.

De wedstrijd zal bestaan in drie afdeelingen.

a. voor de Marine: 1ste prijs ƒ 25.— 2de prijs ƒ 15.
b. „ „ Landmacht: 1ste prijs ƒ 15.— 2de prijs ƒ 10.
c. „ „ Burgers: 1ste prijs ƒ 15.— 2de prijs ƒ 10.

Deelnemers kunnen zich aanmelden bij den Heer A. W. Statius Muller. (Kantoor K. W. I. Maildienst)

2°. Na de parade en de receptie van de feestcommissie ten Gouvernementshuize:
Feestliederen te zingen door circa 700 kinderen der Openbare en Bijzondere Scholen, om 10 uur 's morgens op het Gouvernements-plein.

3°. Muziekuitvoering op het Molenplein door de weesjongens van Santa Rosa om 10,30 's morgens.

4°. Groote optocht van Scherpschutters, Marine en Landmacht door de voornaamste straten, om 3,30 's namiddags, waarbij de WelEd. Gestr. Heer J. H. Tours, Luitenant t|z 2de klasse, op het plein Concordia als feestredenaar zal optreden.

5°. Muziekuitvoering op het Molenplein door de weesjongens van Santa Rosa om 6 uur 's avonds.

6°. Plechtige ontvangst van den H. E. G. Heer Gouverneur door de feestcommissie in het gebouw van de „Sociëteit Curaçao" om 8 uur 's avonds.

7°. Na de groote taptoe rondgang met muziek door de voornaamste straten, om 9 uur 's avonds.

Het volgende telegram is verzonden aan Z. E. Vice-Admiraal Ellis, den Haag.

Admiraal Ellis. 's Gravenhage:

Feestcommissie Curaçao verzoekt U bij plechtigheid Nieuwe Kerk bloemenhulde graf de Ruyter te brengen namens burgerij Curaçao.

Maduro."

DE FEESTCOMMISSIE:

Het Bestuur van de Vereeniging „Onze Vloot" Afdeeling „Curaçao."

Het Bestuur van het A. N. V. Groep „Ned. Antillen."

De Kapitein-Commandant, J. E. Hinrichs, die verhinderd was bij den aanvang van den wedstrijd tegenwoordig te zijn, kwam in den loop van den avond en liet zich door den Voorzitter omtrent den wedstrijd inlichten, waarbij ZW.Gestr. zich het Bestuur liet voorstellen. De officieren en genoodigden woonden tot laat in den avond den wedstrijd bij.

Er werden drie verschillende wedstrijden gehouden.

De prijzen voor den Eere-Wedstrijd, beschikbaar gesteld door den Commandant van H. M. oorlogschip „Kortenaer", Officieren der Landmacht, benevens den Commandant der Scherpschutters, I. van Lier, werden als volgt behaald.

1°. prijs, sergeant inf. R. Slokker.
2°. „ serg.-majoor H. C. Broekman.
3°. „ kapelmeester *Kortenaer* W. Dol.
4°. „ serg. inf. C. J. C. Koenen.

De prijzen voor den personeelen wedstrijd als volgt:

1°. prijs serg.-stoker W. de Cloe.
2°. „ schipper C. Steutel.
3°. „ serg. ziekenvader E. Benneker.
4°. „ fourier H. E. C. de Jongh.
5°. „ sergeant inf. H. C. Veenendaal.

Groepswedstrijd.

Na een hevigen wedstrijd: Bootsman, A. Kamp.

Na afloop van den wedstrijd werden de prijzen met een toepasselijk woord door den Voorzitter uitgereikt, waarbij den sergeant-kok A. Dorst nog een extra-prijs werd toegekend, waarna men den avond verder onder gezellig samenzijn doorbracht. Het muziekkorps van het garnizoen, welwillend door den Kapitein J. E. Hinrichs aangeboden, voerde een keurig programma uit.

De prijzen voor dezen wedstrijd aangeboden en uitgeloofd, bestonden alleen uit kunst- en fantasievoorwerpen.

NEDERLAND.

De Ministerieele Crisis.

Alles wijst er op, dat deze Crisis niet een ontbinding der Tweede Kamer ten gevolge zal hebben. Het wordt hoe langer zoo duidelijker, dat het Ministerie—De Meester niet verder durft, of wil aan blijven en blijde is een motief tot heengaan gevonden te hebben. Vrij algemeen geldt de opinie, dat de Ministers volstrekt geen reden hadden om collectief hun ontslag aan te bieden. Zij willen echter van de welkome gelegenheid gebruik maken om zich uit hun netelige positie te redden en zich aan de vele toekomstige moeilijkheden (Grondwetsherziening bijv.) te onttrekken. Men verwacht nu een zuiver Zakenkabinet, waarin geen enkel voornaam lid der hoofdpartijen zitting zal nemen.

Ingezonden Mededeelingen.

EMULSION DE SCOTT.

COMPLETO EXITO.— Léase el siguiente certificado del Dr. Jesús M. Palacios, de Caracas:

"Don Jesús M. Palacios, Médico-Cirujano de la Universidad Central de Venezuela.

"Certifica: Que ha usado la Emulsión de aceite de hígado de bacalao con hipofosfitos de cal y de sosa, llamada de Scott, en todos aquellos casos que es necesario usar una medicación reconstituyente y reparadora, obteniendo siempre el más completo éxito.

Advertentien.

Nederl. Vereeniging „Onze Vloot"

AFDEELING „CURACAO".

H. H. Leden en belangstellenden worden uitgenoodigd tot het bijwonen van eene Algemeene Vergadering op Dinsdag 19 dezer des avonds ten 7½ uur in de bovenzaal van de Societeit „De Gezelligheid".

Het Bestuur v|d Afdeeling voornd.

Moses S. L. Maduro, Voorzitter.

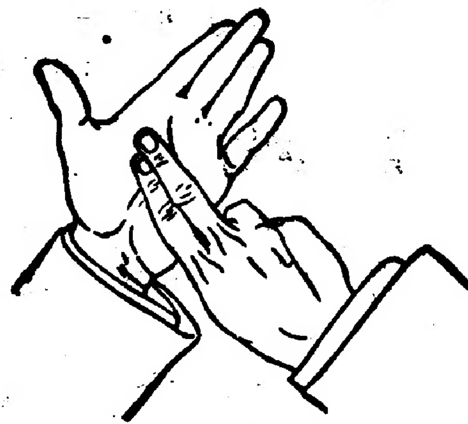
D. J. Querido, Secretaris.

N. B. Op deze Vergadering zal de WelEd. Gestr. Heer W. H. C. Hoog, 1ste Off. op H. M. „Kortenaer" doel en werkkring der Afdeeling nader uiteenzetten.

LET OP!

Ondergeteekende neemt hierbij de vrijheid het geeërd publiek zijne diensten aan te bieden.

J. L. C. Monsanto, *Praktisijn.*

REUTER'S ZEEP

is een onovertreffelijk geneesmiddel om de huid te reinigen en aantrekkelijk te maken; om de grove—harige huid schoon te maken; de hoofdschilfers uit te roeien; de door de zon verzengde huid zacht en blank te maken; en het uitvallen van het haar tegen te gaan. Tegen puisten en uitslag is er geen beter middel uitgevonden. In het bad verwijdert zij ontstekingen en onpleizierige huidaandoeningen en overmatige transpiratie. Zij is onovertreffelijk voor heelkundige, antiseptische en andere doeleinden, die gemakkelijk te begrijpen zijn, zoo ook voor de toilette, bad—en kinderkamer.

Bekendmaking.

De publieke verkoop van ZILVEREN, GOUDEN en JUWEELEN VOORWERPEN, beleend ter *Spaar- en Beleenbank* van den 1sten September 1905 t|m 28 Februari 1906, onder N°. 8339 T t|m N°. 5849 U, zal plaats hebben op DONDERDAG den 21sten Maart en volgende Donderdagen.

Belanghebbenden worden verzocht den verkoop te voorkomen, door de aanzuivering der verschuldigde interesten.

Curaçao, den 6 Maart 1907.

De Voorzitter.
A. JESURUN.

Indien U eenen langen en dicht-begroeiden, eenen werkelijk prachtigen haardos wilt hebben, dan moet U de hoofdhuid, waaruit het haar ontspruit en groeit, voeden en er veel zorg voor dragen.

BARRY'S TRI-COPHER-US

voedt de hoofdvezels om een sterke haargroei mogelijk te maken. Deze is de hoedanigheid van de Tricopherus.

Hij versterkt de haarhuid en deze op hare beurt brengt eenen sterken en gezonden haardos voort.

U zult het verschil opmerken, nadat U de eerste flesch van Barry's Tricopherus gebruikt hebt.

Fotografia Soublette.

Este muy conocido Taller ofrece de nueve sus trabajos á sus numerosos clientes, acaba de recibir máquinas de las últimas invenciones y tiene constantemente de venta aparatos é ingredientes frescos para el arte fotográfico.

HORAS DE TRABAJO:
De 8 A. M.—4 P. M.

LONGMAN & MARTINE
NEW YORK, U. S.
Venta Por Las
Almacen

GRAFMONUMENTEN, GRAFZERKEN,
in MARMER, Belgisch, Beiersch en Zweedsche GRANIET.

Groote Voorraad. — Billijke Prijzen
PHOTO'S TER INZAGE.

Steenhouwerij. Marmerwerken.

H. A. EUWENS,
Oude Varkensmarkt.—Boddendaal.
Nijmegen. Holland

Drukker:
ALFREDO F SINTIAGO